פדישח והבצל

סיפור עם טורקמני

ביום חם ומחנק החליטו הפדישח ואשתו לצאת לאוויר צח. הם ישבו ברחוב לפני דלת ביתם.
עבר שם איכר וכשראה אותם חשב "הם יושבים פה בנחת ואני צריך לעבוד קשה כל היום. אולי אתן לפדישח מתנה כלשהי והוא יודה לי על כך בקצת כסף."
הוא הלך לשוק, קנה שם תפוחי עץ אדומים אחדים, שם אותם על צלחת והביא לפדישח ולאשתו.
"פדישח הגדול" אמר "אין לי מה לתת לך טוב יותר מאשר כמה תפוחים האלה."

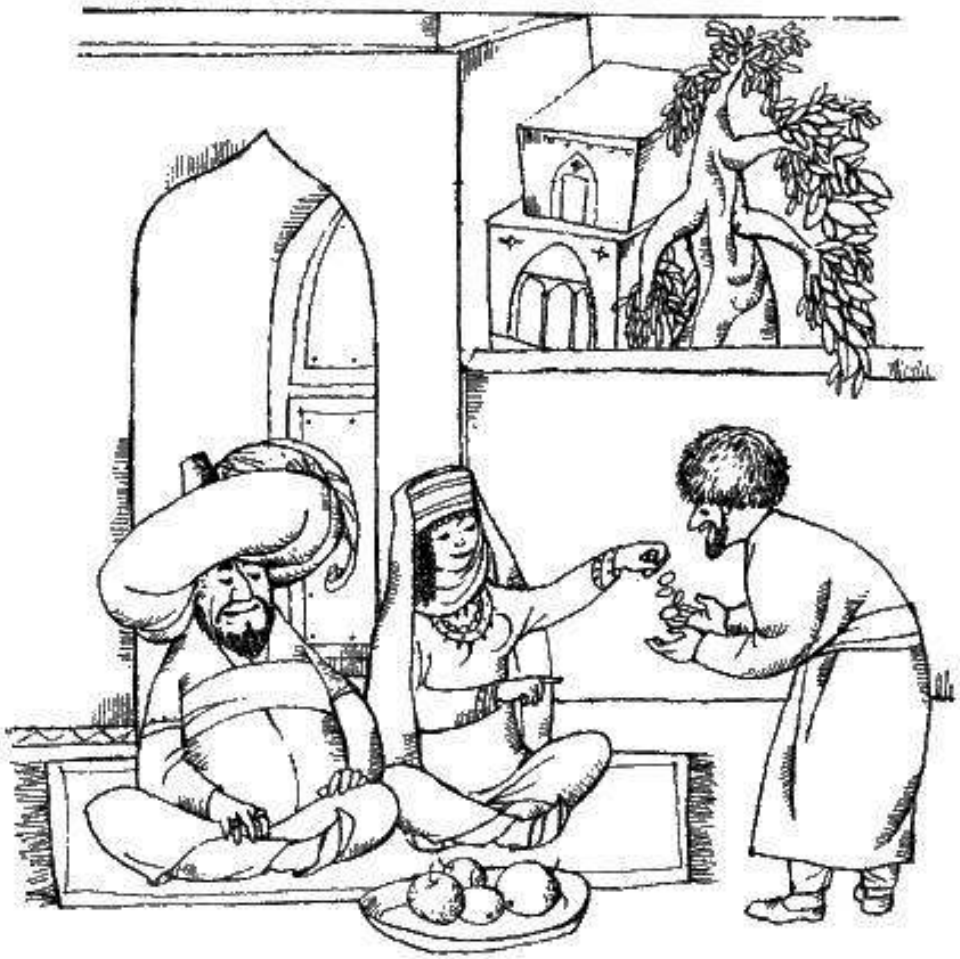

המתנה מצאה חן בעיני אשת הפדישח והיא נתנה לאיכר חמש מאות זהב.
והפדישח, כדי לא להרגיש נחות

מאשתו, נתן גם הוא לאיכר חמש מאות זהב.
עליז ושמח הלך משם האיכר, שכלל לא ציפה לנדיבות כזו מצד זוג השליטים. בדרך הביתה פגש אותו שכן מהכפר.
"מה קרה?" שאל "למה אתה נראה שמח כל כך?"
"אל תשאל, ידידי" ענה האיכר "מזל גדול היה לי. עברתי ברחוב וראיתי את הפדישח יושב עם אשתו לפני דלת הבית. הבאתי להם תפוחי עץ יפים וקיבלתי מכל אחד מהם חמש מאוד זהב."
"אם כך" אמר השכן "אולי גם אני אנסה את מזלי." הוא הלך לשוק וחיפש תפוחי עץ, אבל אלא כבר אזלו והוא לא מצא כל פרי. בהתחלה הוא רצה במקום תפוחים לקנות לפדישח לפת במתנה, אבל חשב "לא, לפת היא ירק לא טעים, מוטב אקנה בצל" וכך עשה. הוא שם את הבצל על צלחת, הביא לפדישח ולאשתו ואמר:
"שמחתי לראות אתכם נחים כאן לפני הבית והבאתי לכם מתנה."
אך המתנה לא מצאה חן בעיני הפדישח. הוא נעלב, קרא למשרתים וציווה להם:
"קחו את הבצלים ושברו אותם על ראשו של האיש החצוף הזה!"
המשרתים תפסו את האיכר והתחילו להכות בבצלים בראשו. אבל עם כל מכה האיכר היה אומר "תוודה לאל! תודה לאל!"

המשרתים הופתעו מאוד וסיפרו לפדישח:
"אנו מכים לו עם הבצלים בראשו והוא כל פעם מודה לאל על כך."
הפדישח התרגז שוב. הוא קרא אליו את האיכר ושאל: "מדוע אתה מודה לאל?"
והאיכר ענה "כבודו, אספר אם תסכים לסלוח לי על שהעלבתי אתך."
"טוב, אסלח לך. עכשיו תסביר."
ואז סיפר האיכר:
"פדישח הגדול, לא ידעתי בכלל שאתם יושבים כאן, לפני הבית. רק השכן שלי שנתן לכם תפוחים סיפר לי זאת.
כששמעתי, הלכתי גם אני לשוק, אך לא מצאתי יותר תפוחים. תחילה רציתי לקנות לכם לפת, אבל אחר כך חשבתי שלפת לא טעימה ולכן קניתי בצל. אתה ציווית לשבור את הבצל על ראשי.
כשהתחילו לעשות זאת כל בצל התפרק במכה הראשונה. ואילו קניתי לפת, היא לא הייתה נשברת גם בעשר מכות. לכן הודיתי לאל שלא קניתי לפת."
הפדישח צחק מסיפור של האיכר, נתן לו מאה זהב ושחרר אותו.